

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1911-ҳадис

1911/5680 – عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: «الشِّفَاءُ فِي ثَلَاثَةٍ: شَرْبَةَ عَسَلٍ، وَشَرْطَةَ مَحْجَمٍ، وَكَيْتَةَ نَارٍ، وَأَنْتَهَى أُمَّتِي عَنِ الْكَيْتِ».

1911.5680. Ибн Аббос розияллоху анхумодан ривоят қилинади:

«У: «Шифо уч нарсада: асал ичишда, қортиқ солишда ва ўтнинг куйдиришидадир. Мен умматимни куйдиришдан қайтараман» деб, ҳадисни марфуъ қилди.

Қуммий Лайсдан, у Мужоҳиддан, у Ибн Аббосдан, у Набий соллаллоху алайҳи васалламдан: «Асал ва қон олишда», деб шуни ривоят қилган.

Изоҳ: «Ҳадисни марфуъ қилди» дегани уни Набий соллаллоху алайҳи васалламга нисбат берди, деганидир.

Ҳадисда ўша пайтдаги кенг ёйилган даволаш усулларидадан учтаси зикр қилинган. Аммо бундан «Бошқа нарсада шифо йўқ экан», деган тушунча келиб чиқмайди. Фақат буларнинг фойдаси кўп бўлгани учун алоҳида эслатилган.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI

